VV TIMES
REVISTA C.N.V.V.





„Revista școlii păstrează clipa care mâine va deveni amintire.”

CREATIVITATE ✱ LIBERĂ EXPRIMARE

OUR TEAM

REDACTOR ȘEF

Izabela Ștefănescu

REDACTOR ADJUNCT

Ioana Ciucă

REPORTER

- Ana Baltag
- Ioana Bobic
- Luiza Gagiu
- Ștefania Ciobanu

REDACTOR

- Alexia Dobrică
- Patrick Pană
- Sara Ungureanu
- Sara Ștefan
- Teodora Dumitrescu

EDITARE

- Ana Baciu
- Mihnea Deaconu

DESIGN

- Clara Iacobescu
- Miruna Iacobescu

PR

Bianca Zarioiu

Miruna Purcărea

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL DUMITRU TUDOSOIU



Există momente în viața unei școli care depășesc granițele obișnuitului și devin expresii ale sufletului comunității sale. Uneori, adevărata viață a unei școli nu se citește doar în rezultate sau în tradiții, ci în lumina discretă a cuvintelor prin care generațiile își împărtășesc visurile. Apariția primului număr al revistei realizate de elevi și profesori ai Colegiului Național „Vlaicu Vodă” din Curtea de Argeș este un astfel de moment — o clipă de respirație culturală și de afirmare a spiritului care dăinuie în această comunitate de prestigiu.

Fiecare pagină poartă amprenta curiozității, a sensibilității și a speranței — semne ale unei tinereți care caută sens și ale unor dascăli care aprind, cu răbdare, lumina cunoașterii. În această lucrare comună se întâlnesc trecutul și viitorul, tradiția și aspirația, într-un dialog tăcut, dar profund, despre devenire.

Adresez gândul meu de aleasă prețuire celor care au făcut posibilă această inițiativă — elevi și profesori deopotrivă — pentru că au ales să transforme cuvântul într-un spațiu al reflecției, al identității și al demnității culturale. Sunt încredințat că această revistă va rămâne o mărturie vie a vocației pentru excelență care definește colegiul.

Vă doresc ca fiecare număr viitor să fie o filă de lumină, așezată cu grijă în cartea timpului, și o chemare spre frumusețea cunoașterii.

Cu prețuire,

Inspector școlar general, prof. Dumitru TUDOSOIU

DIRECTOR PROF. CRISTINA PĂLTINEANU



Pasiunea pentru rigoare și logică, alături de dorința de a forma tineri responsabili, au stat la baza parcursului profesional al doamnei director. Deși drumul nu a fost trasat încă de la început către o funcție de conducere, cariera didactică s-a conturat firesc, din convingerea că educația se construiește prin principii clare, consecvență și respect. Astăzi, din postura de profesor și director, contribuie la dezvoltarea unei școli solide, care urmărește nu doar performanța academică, ci și formarea de caractere.

Cum ați ales cariera de profesor, respectiv director? Ați știut dintotdeauna că acesta este domeniul în care doriți să profesați?

Am ales chimia din pasiune pentru rigoare, logică și pentru frumusețea descoperirii. Întotdeauna m-a atras disciplina care explică lumea prin legi clare, dar care, în același timp, ascunde atâta mister.

Cariera didactică a venit firesc. Mi-am dorit să formez tineri care să gândească structurat, să fie serioși și responsabili. Nu am visat neapărat să devin director, însă am înțeles că, la un moment dat, pot contribui mai mult la dezvoltarea școlii dintr-o poziție de coordonare. Am acceptat această responsabilitate cu hotărâre și cu convingerea că o instituție solidă se construiește prin principii clare, consecvență și respect.

Care este o pasiune de-a dumneavoastră care considerați ca va ajuta si pe plan profesional?

Îmi place să aduc fericire celor din jur. Pentru asta sunt dispusă la activități care presupun răbdare, atenție la detalii și consecvență — calități pe care le consider esențiale și în activitatea didactică și managerială. Experiența m-a învățat că rezultatele bune apar atunci când respecți pașii, când ai grijă la proporții și când pui suflet în ceea ce faci — la fel ca într-o lecție bine pregătită. Trecerea timpului, cariera, mi-a întărit convingerea că dezvoltarea nu poate fi grăbită. Fiecare activitate are ritmul ei, așa cum fiecare elev are propriul ritm de formare. Cu atenție, echilibru și perseverență, rezultatele apar în timp, iar satisfacția este cu atât mai mare.

Care a fost cel mai dificil moment din cariera, atât din perspectiva de director, cat si de profesor?

Ca profesor, momentele dificile apar atunci când un elev inteligent nu își valorifică potențialul sau renunță prea ușor. Este greu să vezi risipită o capacitate reală, dar tocmai atunci intervine rolul nostru de a motiva și de a readuce încrederea. Ca director, cele mai dificile situații sunt cele în care trebuie să iei decizii ferme pentru binele comunității, chiar dacă ele nu sunt întotdeauna ușor de acceptat. Conducerea unei școli presupune echilibru între empatie și principialitate.

Ce sfat le ati oferi elevilor din CNVV?

Le-aș spune să trateze cu seriozitate fiecare etapă a formării lor. Munca susținută și disciplina nu pot fi înlocuite de nimic.

Să nu se teamă de efort — rezultatele solide se construiesc în timp, prin consecvență. Și, foarte important, să își respecte valorile și să rămână integri. Caracterul este cel care îi va defini, dincolo de orice performanță academică. Cred cu tărie că o școală nu înseamnă doar performanță academică, ci și formare de caractere. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, valorile rămân reperele noastre cele mai sigure: munca, seriozitatea, respectul și responsabilitatea. Îmi doresc ca fiecare elev al colegiului nostru să înțeleagă că reușita nu este întâmplătoare. Ea se construiește zilnic, prin efort constant și prin alegeri corecte.

Vă încurajez să aveți încredere în voi, să nu renunțați la standarde înalte și să vă asumați cu demnitate propriul drum. Viitorul aparține celor pregătiți, iar pregătirea începe astăzi.

DIRECTOR ADJUNCT PROF. GABRIELA PĂTRU

În spatele funcției de director adjunct și al orelor de istorie se află o poveste interesantă, un parcurs neașteptat și o viziune sinceră asupra școlii de ieri și de azi. Vă invităm să rămâneți cu noi pentru a afla mai multe despre provocările si satisfacțiile acestei cariere, alături de doamna profesoară Gabriela Pătru!



R: Cum v-ați descrie în câteva cuvinte, pentru oamenii care poate nu vă cunosc foarte bine?

Prof. Pătru: Sunt o persoană empatică, tolerantă, îmi plac foarte mult copiii, îmi place istoria, îmi place să mă uit la filme, apreciez momentele în care pot sta singură cu gândurile mele și în care pot citi, atunci când am timp. Eu mă consider o persoană bună la suflet, sunt sensibilă și chiar pun suflet în tot ceea ce fac.

R: Ne-ați zis la un moment dat că ați terminat liceul pe profil mate-fizică. Ce v-a făcut să descoperiți pasiunea pentru istorie?

Prof. Pătru: Dăruirea și pasiunea domnului profesor din gimnaziu. Mie mi-a plăcut mereu foarte mult istoria. Îmi amintesc că eram mică, locuiam pe la Capul Dealului, iar tata îmi arăta dealul și îmi zicea ,,Pe acolo a trecut cândva Vlad Țepeș, venea în vizită în zona asta!”, iar eu îl credeam! Ascultam foarte atentă fel de fel de povești și credeam tot ce îmi zicea! Însă profesorul din gimnaziu a fost cel care m-a făcut să devin atât de pasionată de această disciplină. Simțeam că asta îmi place, am vrut chiar să dau la Arheologie! Dar, dacă ar fi să dau timpul înapoi, aș alege tot istoria și învățământul!

R: Știm că funcția de director adjunct poate fi stresantă și că necesită multă energie. Care sunt lucrurile frumoase, dar și cele dificile pe care le implică această poziție coordonatoare?

Prof. Pătru: Ceea ce mi se pare cel mai frumos este faptul că sunt în legătură cu tot ceea ce se întâmplă în școală, aflu mereu informații noi și descopăr problemele care apar. Îmi place să pot ajuta școala, să organizez activități, baluri și târguri și să găsesc soluții cât mai eficiente pentru a pune în aplicare ceea ce vrem să facem. Cred că și dacă nu aș fi director adjunct m-aș implica în toate aceste activități pentru că îmi place să ajut mereu cu ceva și nu aș putea să stau și să mă uit. Este frumos să văd că ceea ce ne dorim noi, profesorii, dar și ceea ce își doresc elevii, se poate transforma în realitate. Cât despre părțile dificile, sunt obositoare birocrația la nivel excesiv și organizarea tuturor activităților.

R: Cum reușiți să împăcați activitatea de profesor, funcția de director adjunct și viața de familie? Cum arată o zi din viața dumneavoastră?

Prof. Pătru: Încerc să găsesc o armonie între ceea ce am de făcut acasă și viața de la școală. Spre exemplu, mă trezesc la 6 dimineața, pregătesc micul-dejun și mă asigur că băiatul meu mănâncă și el și că își ia hainele pregătite de seara. Apoi vin la școală și respect orarul, am ore la diferite clase și alte treburi legate de organizare. Spre exemplu, chiar în pauza asta va trebui să organizez săptămâna ,,Școala Verde”. Voi lua idei de la colegii mei și de la elevi și le voi pune într-un orar. După ore, mai rămân ca să termin treburile pe care le mai am la școală, pot sta în unele zile și până pe la ora 16 sau mai mult. Acasă fac uneori și pregătiri, mă ocup de hârtii și de ce am de făcut în ziua următoare. Cât despre familie, petrecem mai mult timp în weekenduri. Sunt înțelegători pentru că și ei sunt plecați sau au treburi în zilele în care și eu am multă treabă.

R: Dacă ar fi să transmiteți un mesaj elevilor din liceu, care ar fi acela?

Dna. Pătru: „Fiți voi, exact așa cum sunteți, încercați să descoperiți cât mai multe despre voi și bucurați-vă de anii de adolescență, fiindcă greul începe de-abia după liceu!”

PROF. ILEANA POPESCU



Astăzi avem ocazia să stam de vorbă cu doamna profesoară Ileana Popescu, cadru didactic la Colegiul Național „Vlaicu Vodă” din Curtea de Argeș și principalul profesor coordonator al acestei reviste. Cunoscuta pentru pasiunea cu care predă atât limba română, cât și limba engleză, doamna profesoară se remarcă prin răbdare, exigență și modul în care reușește să îmbine disciplina cu încurajarea constantă a elevilor. În acest interviu, mi-am propus să descopăr mai multe despre parcursul dumneaei, despre modul în care vede educația de astăzi, precum și despre valorile pe care încearcă să le transmită generațiilor de elevi pe care le îndrumă.

R: Cum ați descrie parcursul dumneavoastră în învățământ până acum și ce v-a motivat să rămâneți dedicată acestei profesii?

Prof. Popescu: N-a fost un drum ușor, nici nu mă așteptam să fie, lumea se schimbă rapid, iar profesorii trebuie mereu să se (re)inventeze. Cât despre motivație… e vorba, mai degrabă, despre un rost sau despre un sens pe care simt că îl am pentru viața elevilor mei, iar asta e suficient.

R: Privind în urmă la anii petrecuți la CNVV, care sunt cele mai importante schimbări pe care le-ați observat în școală și în modul de lucru cu elevii?

Prof. Popescu: Cred că schimbările se petrec în fiecare an, o dată cu fiecare generație care intră în clase cu provocări noi. De departe, cea mai dramatică schimbare a fost generată de pandemia care ne-a forțat să găsim resurse pentru a supraviețui prin anularea comunicării directe.

R: Cum vi se pare că au evoluat generațiile de elevi de-a lungul timpului? Ce diferențe sau tendințe v-au impresionat cel mai mult?

Prof. Popescu: Evoluția e continuă și asta cred că e un avantaj al profesiei noastre atâta timp cât ea e înțeleasă ca oportunitate imensă de creștere și nu ca motiv de spaimă, frustrare, negare sau retragere. Mă impresionează neîncetat spiritul viu, fascinant al adolescenților, tendința lor de a se defini original, zbaterile de a-și configura o identitate.

R: Ce părere aveți despre proiectul Revista CNVV și în ce măsură credeți că poate contribui la dezvoltarea elevilor și la promovarea imaginii școlii?

Prof. Popescu: E un proiect în care eu cred și al cărui succes e girat de perseverența echipei și de viața trepidantă a școlii, în care e mereu ceva de admirat, de descoperit, de folosit în sensul bun. Sper să ofere nu numai încă un spațiu de afirmare a elevilor, ci și un model al unei școli de calibrul, dar care rămâne autentică.

R: Dacă ați putea aduce o contribuție personală în cadrul revistei, fie ca profesor, fie ca mentor, ce formă credeți că ar lua aceasta?

Prof. Popescu: Ar putea fi o contribuție concretă, sub forma unui editorial, dar și mâini întinse mai discret.

R: Ce mesaj sau sfat ați transmite elevilor implicați în proiectul revistei, dar și celor care își doresc să se implice mai mult în viața școlii?

Prof. Popescu: Să conștientizeze că scriu istoria școlii într-o formă extrem de utilă pentru viitorul ei, așadar au privilegiul de a învinge timpul prin cuvântul scris. Nu e de ratat o asemenea ocazie, care îți poate garanta într-un mod fericit un loc demn de luat în seamă într-o memorie colectivă.

PROF. DRAGOȘ DRĂGUȘIN



Pentru mulți elevi de la Colegiul Național „Vlaicu Vodă”, drumul către un viitor în IT trece pe la parterul internatului. Acolo se află laboratorul de Informatică al profesorului Dragoș Drăgușin. Profesorul Drăgușin este omul care pune accentul pe principii solide: el crede cu tărie în puterea disciplinei și a muncii susținute. Prin această viziune, el ne pregătește cu rigoare nu doar pentru a trece cu brio de obstacolul numit Bacalaureat, ci și pentru a înțelege că succesul în domeniul IT se construiește, linie cu linie, ca un cod bine scris. Acest reportaj este despre locul neașteptat unde se formează viitorii programatori și despre mentorul care ne arată că baza solidă de cunoștințe este singura șansă reală de a reuși în fața oricărei provocări tehnologice.

R: Ce v-a determinat să deveniți profesor?

Prof. Drăgușin: Probabil că mulți s-ar aștepta să spun că mi-am dorit asta dintotdeauna. Însă, adevărul este că nu.Nu am visat niciodată neapărat că voi deveni profesor; pur și simplu, așa a fost să fie. După ce am terminat Facultatea de Matematică-Informatică, în valul nostru de absolvenți, prioritatea era să dăm examenul de titularizare. Am susținut examenul în 2008 și am avut șansa să obțin un post. Postul pe care l-am luat era la o școală din mediul rural, la Cărpiniș, în Cepari. Cred că acolo a fost momentul cheie, cel mai important. Până atunci, visam să devin cu totul și cu totul altceva, însă acolo m-am adaptat ușor. Probabil că faptul că era o școală micuță, cu elevi modești și liniștiți, dar și faptul că aveam colegi mai în vârstă de la care aveam ce învăța, m-a făcut să continui. Mai mult decât atât, acei copii mi-au dat dorința de a le explica anumite lucruri și, treptat, mi-am dat seama că îmi place ceea ce fac. Pentru că, vă spun sincer, în anii anteriori, când mă mutasem la alte școli, stăteam și mă gândeam că, dacă aș fi intrat în primul an de activitate acolo, cu siguranță nu aș mai fi rămas în sistem.

R: Tehnologia avansează extrem de rapid, iar Inteligența Artificială, prin instrumente ca ChatGPT, a devenit accesibilă oricui. Ce părere aveți despre folosirea inteligenței artificiale în școală? Este un ajutor sau o tentație de a trișa?

Prof. Drăgușin: Eu sunt de acord cu folosirea ei, dar în anumite limite. Adică, este util să folosești ChatGPT într-un lucru pe care deja îl stăpânești. Nu este bine să-l folosești pentru un subiect despre care nu ai nicio idee, de exemplu, să-ți facă o sarcină pe care nu o înțelegi. Ideea este să am o bază de pornire, iar AI-ul să mă ajute cumva să-mi dezvolt ideile și să mă ajute să progresez. Dacă doar îmi face o sarcină în locul meu și eu rămân neștiutor, nu este în regulă. De exemplu, eu chiar îi las pe elevi, inclusiv pe cei de clasa a XI-a, să utilizeze ChatGPT când lucrează la proiecte, dar ei trebuie să știe deja ceva despre proiectul respectiv. În acest context, ChatGPT este un mod de a le răspunde la niște întrebări în lipsa mea, sau la niște întrebări care îi frământă. Dar să nu facă o sarcină pe principiul: „Am o temă și o copiez/pozez, să-mi facă tema, dar eu habar nu am ce scrie acolo”. Asta nu este în regulă. Dacă, de exemplu, ai o întrebare care te macină și instrumentul îți oferă un răspuns care te ajută pe tine să progresezi, atunci da, este un ajutor valoros.

R: O ultimă întrebare, domnule Profesor. Dacă ați avea puterea de a schimba un singur lucru la sistemul educațional din România, care ar fi acela și de ce?

Prof. Drăgușin: Sunt mai multe lucruri care necesită îmbunătățiri, desigur, dar primul care îmi vine în minte și care ar avea cel mai mare impact direct este schimbarea numărului de elevi per clasă. Aș face clase de maximum 20 de elevi, ideal ar fi să fie în jur de 15-20 de elevi. Este o diferență fundamentală. Una este să faci o lecție, să zicem, cu 15 elevi, unde poți ajunge la fiecare și poți vedea exact unde sunt lacunele, cum am avut în anii anteriori, și alta este să faci oră cu 30 de elevi. Când ai 30 de elevi, atenția se diminuează, iar timpul pe care-l poți aloca fiecărui elev pentru a-l ajuta individual este minim. Deci, acesta ar fi primul lucru pe care l-aș schimba, mai ales la materiile cu profil real sau unde ai nevoie să lucrezi mult practic și individual, cum e informatică. Altfel percepi materia și poți preda mult mai eficient când grupul de elevi este mai restrâns. Randamentul crește considerabil, și de fapt, asta ar permite profesorului să fie cu adevărat un mentor, nu doar un simplu transmițător de informații.

PROF. LAURA TOMA



Profesoara Toma Laura este un profesor dedicat, care privește învățarea limbii engleze ca pe un proces firesc, bazat pe comunicare, curiozitate și perseverență. Deschisă către metode moderne și alternative de învățare, încurajează elevii să îmbine utilul cu plăcutul și să nu se teamă de greșeli. Crede în valoarea formativă a proiectelor creative și a activităților interactive, văzând educația ca pe un mijloc de auto-cunoaștere. Prin mesajele sale, promovează echilibrul între performanță, dezvoltare personală și bucuria de a trăi experiența liceului

R: Pentru multi, învățarea unei limbi străine este o dificultate, ce sfat le oferiți?

Prof. Toma: Sfatul meu ar fi ca, oricât de dificil ar părea, să nu renunțe! Ar putea începe, de exemplu, prin a urmări filme cu subtitrări în limba engleză, să asculte și să fredoneze versurile artistului englez preferat , îmbinând în acest fel utilul cu plăcutul! Dar, din ce am observat, engleza este limba pe care o învață cu cea mai mare lejeritate.

R: Majoritatea copiilor învață engleza din surse care nu sunt întotdeauna corecte, precum social media. Ați întâmpinat vreodată dificultatea de a corecta la clasa o situație de genul? Considerați că totuși, este benefică și forma aceasta de învățare?

Prof. Toma: Am întâlnit, evident și astfel de situații! Nu le consider, însă, o problemă! Sunt structuri sau cuvinte pe care și le-au însușit greșit, poate așa le-au auzit, poate le-au inventat! Cele mai multe le corectează singuri! Consider totuși ca, indiferent de sursa, orice formă de învățare este benefică și, de cele mai multe ori , are mai multe plusuri decât minusuri. Să nu uităm ca învățarea unei limbi străine presupune în primul rând dobândirea competențelor de comunicare, abilitatea de a produce și a recepta mesaje și nu se limitează la un cuvânt sau o structură gramaticală.

R: Ce sfat oferiți revistei, in calitate de profesor coordonator? Cum credeți că am putea integra diferite activități în limba engleza, eventual internaționale?

Prof. Toma: Consider ca integrarea unor activități în limba engleză ar putea transforma revista dintr- un material de citit într-un instrument de învățare interactiv și modern. Ar fi interesant un Creative Corner unde elevii ar putea fi încurajați să exploreze subiecte care îi pasionează scriind scurte povestiri sau chiar poezii. Sau poate o rubrica cu scrisori despre speranțele și visurile lor (de genul Letter to my future self) sau chiar scurte recenzii despre cele mai interesante jocuri, filme sau videoclipuri pentru adolescenți!

R: Ce sfat le oferiți elevilor CNVV?

Prof. Toma: Mi-aș dori pentru elevii noștri să se implice în diverse activități și proiecte care îi pot ajuta să descopere cine sunt pentru ca liceul nu este doar despre cine vrei să fii, ci mai ales despre cine ești!
Mi-aș dori să nu se lase atât de stăpâniți de tehnologie ci să încerce să își dezvolte mai mult inteligența emoțională și gândirea critică. Și, nu în ultimul rând, mi-aș dori pentru elevii noștri sa se bucure din plin de viața de liceeni, să își creeze amintiri, multe amintiri, pentru ca liceul este, cu siguranță, una dintre cele mai frumoase etape pe care le trăim!

INTERNATIONAL SUMMIT ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCHOOLS

PATRU PRINCIPII: „PEOPLE. PLACES. METHODOLOGY.TECHNOLOGY.”, CINCI SCOPURI: „ CALL. CONNECT. ENABLE. ENGAGE. MOVE.”

Colegiul Național Vlaicu Vodă a avut onoarea de a fi invitat la prima conferință mondială bazată pe utilizarea inteligenței artificiale în educație. Reprezentând România, doi elevi de clasa a 11-a, Ștefănescu Izabela și Pană Patrick, însoțiți de doamna profesor Zinca Alexandra, au lucrat activ, timp de o săptămână, în domeniul tehnologiei, lăsând, ca de obicei, o amprentă pozitivă în acest început al unei noi ere.



Napoli, un oraș plin de istorie, cultură și, bineînțeles inovație, a găzduit delegații din peste 40 de țări, ce au asistat la prezentări și workshopuri coordonate de personalități cheie ale domeniului. Un eveniment de asemenea importanță a avut, evident și un program amplu, atât academic cât și recreațional.

Începutul prezentării a setat tonul serios, dar interactiv al summit-ului, domnul ministru al educației și al meritului, Giuseppe Vaditara, ne-a împărtășit, atât părerea personală, cât și valorile pe care Italia le respectă în scopul dezvoltării subiectului. Urmat de către reprezentanți din diferite țări, am căpătat informații despre cum fiecare a integrat AI-ul în propriul curriculum.

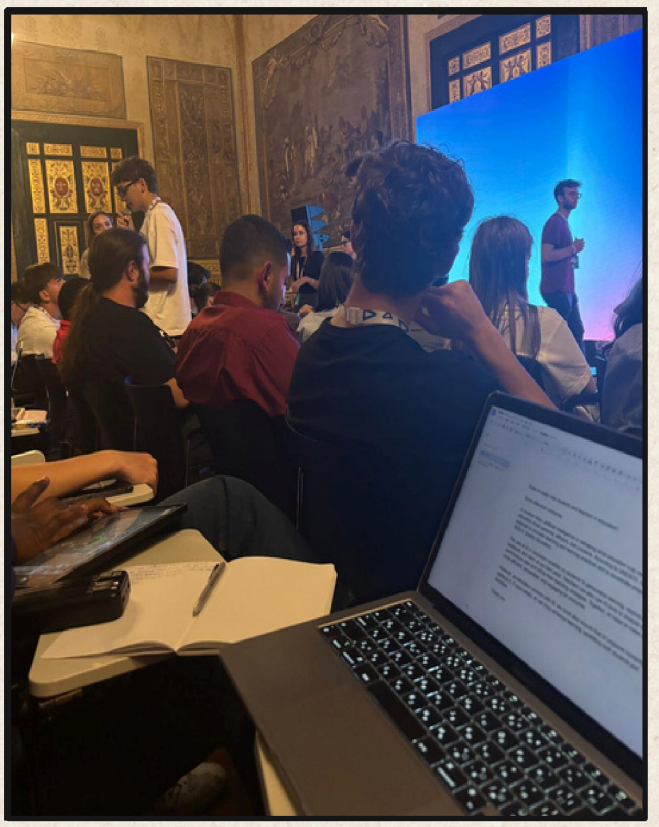
Începând cu țara gazdă, AI-ul este folosit la momentul actual în 4 regiuni, cu scop principal de a valorifica incluziunea și accesibilitatea, prin diferite programe destinate elevilor cu nevoi speciale, dar și ca opțiune de mentorat pentru cei cu dificultăți financiare. Croația a accentuat implementarea cursurilor oferite profesorilor pentru a-i pregăti în integrarea AI- ului în activitățile din timpul orelor de curs, cât și utilizarea în clasele primare, atât pentru dezvoltarea abilităților de citire, scriere, calcul, cât și pentru a depăși anxietatea socială sau problemele de atenție și focusare. Cipru a adoptat, de asemenea, pregătirea în domeniul menționat, dar, de această dată, introducând materia în programa orelor de informatică, bazându-se pe human-centered AI. Canada utilizează tehnologia inovatoare în scop administrativ, pentru a identifica studenții cu probabilități de abandon școlar, cărora ulterior le oferă sprijin. Oferind o altă dinamică, prezentările introductive au fost urmate de o defilare a tuturor țărilor, pe scena teatrului din Palatul Royal, San Carlo, la care s-au adăugat momente artistice precum dans interpretabil și un spectacol magic, creat de îmbinarea trucurilor tradiționale și inovația tehnologiei. Zilele ce au urmat au fost în principal împărțite în sesiuni de prezentări și workshop-uri. Universitatea Yale, a fost reprezentată de profesorul Luciano Floridi (Director Fondator al Centrului de Etică Digitală și profesor de științe cognitive) care a început prezentarea prin exemplificarea utilizării AI-ului în astronomie, prin ilustrații grafice, detaliate, la care, în mod tradițional, nu am avea acces. Totodată, siguranța inteligenței artificiale, atât din punct de vedere al înlocuirii valorilor umane, cât și a forței de muncă a fost prezentată de domnul profesor prin aluzia la celebra metaforă a lui Winston Churchill „Noi ne modelăm clădirile; după aceea, ele ne modelează pe noi.”, relevând semnificația unei societăți unite, într-un moment decisiv al evoluției. Mai mult decât atât, o detaliere tehnică a bazelor din spatele inteligenței artificiale a abordat și explicat subiecte precum: diferența dintre analog și digital, data recognition și machine learning. Michael Rau (cadru afiliat la Institutul Stanford pentru Inteligența Artificială Centrată pe Om) a prezentat efectele negative pe care individualismul îl poate avea asupra dezvoltării societății: inechitate, inegalitate, reglementarea accesului la informații, robotizare excesivă și multe altele. Ulterior, domeniul magistraturii a fost pus în centrul atenției, unde implicarea AI în cursuri universitare a fost reliefată chiar de Sofia Ranchordas (profesor de drept administrativ la Tilburg Law School) ce a captat atenția publicului cu o poveste despre sfârșitul societății acaparate de AI, dar, în contradictoriu, a dezvăluit că folosirea AI-ului este permisă în



INTERNATIONAL SUMMIT ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCHOOLS

timpul orelor de curs, ca metodă de dezvoltare a gândirii critice, prin demonstrarea capabilității de a critica logic și analitic răspunsurile generate de inteligența artificială.

Părăsind domeniul universitar, trei instituții, cu trei principii, au împărtășit trei mesaje. A doua sesiune de panels a cuprins perspectiva reprezentanților: UNESCO, OECD și EU Commission despre AI la nivel mondial, unde, pe de-o parte, s-a dezvăluit incertitudinea inteligenței artificiale: adaptarea mult mai rapidă decât pregătirea pentru utilizare, folosirea software-ului pentru rezolvarea integrală a problemelor și generalitatea tehnologiilor. Pe de altă parte, se încurajează: experimentarea continuă și research-ul colaborativ, informare amănunțită, oportunități Erasmus+ pe tema aceasta.



„Întrebați, rămâneți activi și conectați la lumea reală!” (Antoaneta Krasteva, EU Commission, director al departamentului de Inovare, Educație Digitală și Cooperare Internațională), „Profitați de noile abilități, ce vă vor ghida cariera!” (Fengchun Miao, UNESCO, șef al unității de Tehnologie și Inteligență Artificială în Educație), „Fii artistic, nu pune AI-ul să facă totul pentru tine!” (Stephan Lancrin, Analist Senior și Adjunct al Șefului de Divizie pentru Educați și Competențe). Discuțiile, perspectivele, prezentările pot fi dezbătute ore în șir, dar trecând de sintetizarea informațiilor făcută anterior, haideți să vedem, concret, cu ce am participat noi la acest summit. Pe baza informaților aflate de la profesori universitari, dar și ale reprezentanților de instituții mondiale, am fost solicitați să reflectăm asupra perceperii AI-ului în educație. Au urmat trei sesiuni de workshop-uri, unde au fost împărtășite idei din perspectiva elevilor reprezentanți din toate colțurile lumii, s-au ținut discursuri pe diverse teme, precum: efectele asupra sănătății fizice și mentale, siguranța online și activitatea cognitivă ca și consecință a utilizării excesive a AI-ului; toate cu scopul final de a publica o declarație finală pe tema „Inteligența Artificială în Educație”. Dar, cum probabil ați mai auzit, „toate lucrurile bune se sfârșesc cândva”. Este de la sine înțeles că un astfel de eveniment a creat zeci de prietenii, atât între elevi, cât și între profesori. Deși nu a fost ușor, emoțiile de despărțire de toți cei întâlniți, au fost mascate de o ceremonie splendidă de încheiere, ritmată prin dans, serioasă prin discursul domnului ministru, dar revoluționară prin discursurile câtorva reprezentanți ai elevilor internaționali. Să nu credeți că delegația română a fost neimplicată, am fost activi, am susținut discursuri, ni s-au luat interviuri și am defilat pe scena Teatrului San Carlo. În câteva cuvinte a fost o experiență cu adevărat unică și suntem de-a dreptul recunoscători pentru șansa de a avea un impact în calea către perfecționarea subiectului dezbătut.

BALUL BOBOCILOR CNVV

VELVET NIGHTS



REMARCÂNDU-SE PRINTRE EMOȚIILE ȘI

MULTITUDINEA DE EXPERIENȚE, PERSOANE ȘI ASPECTE NOI CARE ÎI ÎNTÂMPINĂ PE ELEVI CÂND AJUNG ÎN MOMENTUL TRECERII GRANIȚEI CĂTRE LICEU, CEL MAI AȘTEPTAT EVENIMENT DIN RÂNDUL ACESTORA ESTE CHIAR BALUL LOR, AL BOBOCILOR!

Anul acesta, egida sub care ea s-a conturat a fost dată atât de bobocii din prim-planul evenimentului, de profesorii care au contribuit cu o susținere semnificativă și, nu în ultimul rând, de clasa a XI-a A, îndrumați de domnul diriginte, prof. Costel Gheorghe, care a dat dovadă de o coordonare și de un spirit de echipă la nivel înalt, făcând ca povestea balului să fie scrisă în rânduri aparte și bogate în sens.

Memorabila seară de 7 noiembrie, în care emoția, eleganța și strălucirea au învăluit sala Centrului de Cultură și Arte ,,George Topîrceanu'', supranumită ,,Velvet Nights", a pus în lumină cele 7 perechi de boboci, cu defilările și dansurile, probele-surpriză și proba de talent, plus momentele artistice, toate acestea făcând parte dintr-o gamă variată, de la colegii din clasele IX-XII la reprezentările vibrante ale clasei organizatoare.

În nuanțe predominante ale catifelei și în eleganța specifică, toți concurenții au avut semnul unicității mai presus de orice, iar fiecare moment artistic a fost inedit și plin de talent, creând o atmosferă plină de energie și impunătoare prin aplauzele multiple și prin nenumăratele rânduri ale spectatorilor. În urma tuturor probelor, juriul a fost nevoit să aleagă care dintr cei 14 boboci merită cel mai mult titlurile de Miss & Mister Boboc, iar publicul a avut sarcina de a vota spre acordarea titlurilor de Miss & Mister Popularitate.

Concurenții desemnați din prima categorie au fost Luiza Gagiu și George Bîngă, iar din cea de a doua au făcut parte Ciobanu Ștefania și Tiberiu Cotea. De asemenea, au existat premii secundare pentru diverse categorii, iar cu toții au fost răsplătiți pentru implicarea și eforturiledepuse, prin cadouri oferite de anumiți sponsori și parteneri ai școlii.

Felicitările și mulțumirile sunt demne pretutindeni și se îndreaptă către elevii cu rolurile principale ale poveștii, elevii organizatori, cadrele didactice, sponsori și domnului director al gazdei evenimentului. O seară unde se îmbină valori, talent și muncă, iar pregătirea din culise este redată sub o formă caracterizată de autenticitate, oferă certitudinea faptului că pot fi realizate lucruri cu adevărat memorabile.

Fiind o metodă prin care își pun în scenă, atât la propriu cât și la figurat, calitățile și personalitatea, elevii participanți descoperă o metodă care iese din domeniul obișnuitului de a se remarca. Mai mult decât atât, întreaga pregătire care se află în spatele remarcabilei seri este poate cea mai bogată în beneficii și este o metodă la îndemână de a descoperi persoane, de a lega prietenii și de a-și cunoaște sinele propriu. Nu este de curând împământenită tradiția ca Balul Bobocilor de la Colegiul Național ,,Vlaicu Vodă'' să fie apreciat de către public într-un mod ce aparține superlativului datorită valorilor ce îl definesc, cum ar fi: competența, determinarea, dedicarea, originalitatea și perseverența. Cea mai recentă ediție bifată pe listă încă păstrează povești pe buzele elevilor, iar ele nu se vor risipi prea curând. La întrebarea banală, ,,De ce?" răspunsul este unul scurt, dar care conține o întreagă poveste prin care balul a prins viață într-un fel aparte, iar acesta este, anume grație autenticității.

INTERVIU MISS ȘI MISTER BOBOC



MISS BOBOC: LUIZA GAGIU

Finuță și emoționată la prima vedere, dar foarte determinată și hotărâtă în interior, Miss Boboc este dovada că nimic nu te poate opri din a face ceea ce îți dorești în viață și că totul depinde de tine pentru a-l transforma în realitate. Cântăreață de muzică populară dornică să ducă tradițiile mai departe, aceasta ne-a împărtășit un parcurs neașteptat și încărcat de emoție.

R: Cum ți-ai descoperit pasiunea pentru muzică? Mai ții minte când ai cântat prima oară?

Luiza: Eram foarte mică atunci când am început să cânt. M-am simțit mereu atrasă de muzică, așa ca îi băteam constant la cap pe ai mei să mă dea la canto. Părea dificil la început, pentru că nu m-ar fi putut duce mereu, trebuia să merg cu microbuzul. M-au dat pe la 8-9 ani la canto, iar acela a fost momentul în care am început să mă maturizez, pentru că mergeam singură, lucru ce m-a ajutat să mă descurc în viață în orice situație.

R: Ce anume te-a atras la muzica populară? E un gen încărcat cu tradiție și emoție, ce a însemnat pentru tine?

Luiza: Am fost atrasă de la început de muzica populara, pentru că o consider ceva special, încărcată cu tradiție care trebuie dusă mai departe. Nu mulți tineri mai prețuiesc tradițiile în ziua de azi, așa că am simțit că trebuie să duc această comoară românească mai departe.

R: Pentru balul bobocilor ai cântat muzică ușoară, un gen diferit față de ce cânți tu de obicei. Cum a fost această schimbare pentru tine?

Luiza: Am avut emoții pentru că nu eram așa obișnuită, dar a ieșit cum am vrut. A reprezentat o provocare mare, dar eu sunt genul de persoană care își impune niște limite doar ca să le depășească, așa că mi-a plăcut să îmi dovedesc, încă o dată, că pot face ceea orice îmi propun.

R: Ce ai simțit atunci când ai câștigat titlul de „Miss Boboc”?

Luiza: Am fost foarte fericită și chiar nu mi-a venit să cred. Consider că erau și alte fete foarte talentate care îl meritau și m-am simțit foarte onorată. În același timp, am simțit și că l-am făcut mândru pe unchiul meu, care nu mai este printre noi, dar care mă încuraja și mă susținea în ceea ce făceam, așa că, atunci când eram pe scenă, m-am gândit și la el și m-am simțit împlinită!

MR. BOBOC: GEORGE BÎNGĂ



Dacă scena ar avea un „locuitor permanent”, George ar fi unul dintre ei. Mister boboc este genul de băiat care nu doar cântă la chitară, ci și trăiește prin ea. De la primele cântece auzite la domnul învățător și riffurile inspirate de Metallica și până la momentele în care făcea o sală întreagă să râdă și să îl aprecieze, el a arătat că talentul și carisma sunt dincolo de ceea ce se învață în manuale.

R: Cum ți-ai descoperit pasiunea pentru chitara electrică? Mai ții minte momentul în care ai pus prima oară mâna pe o chitară?

George: Pasiunea pentru chitară am descoperit-o de la domnul învățător, care venea cu o chitară acustică și ne cânta pe la diferite ore la școală. Pe la 8 ani am început să cânt la chitară, deci cânt de 7 ani. Am făcut si vioară vreo doi ani, dar chitara electrică m-a atras și datorită băieților de la Metallica.

R: Cât timp de repetiții si câtă disciplină se ascund în spatele unui moment atât de spectaculos? Implică asta și sacrificii?

George: Este nevoie de multe repetiții și muncă. Atunci când eram mic stăteam doar 2-3 ore la repetiții, dar cântam și acasă. Țin minte că plângeam lângă chitară pentru că nu suna așa cum aș fi vrut eu să sune și mă supăram. Dar îmi plăcea foarte mult muzica așa că am continuat. Am învățat atât de la domnul învățător, cât și de la domnul Cristi Matei (prof. de chitară), dumnealor fiind cei care m-au inspirat să continui. Când am mai crescut am început să stau și câte 5-6 ore ca să repet.

R: Ce simți atunci când urci pe scenă? Te simți ca „casă”, sau ai emoții?

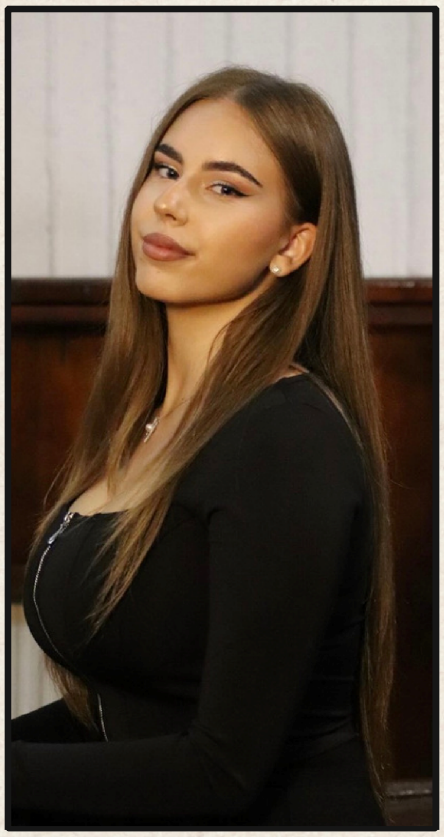
George: Ca acasă, acesta este cuvântul potrivit. Sunt familiarizat cu scena, am cântat încă de mic peste tot, la Sala Palatului în 2023, la Sibiu, la Cluj, prin multe locuri. Toate aceste experiențe m-au ajutat să cresc și să mă obișnuiesc cu scena. Eu pe scenă mă simt cel mai bine, îmi place atenția publicului, deoarece mie nu îmi este frică de oameni.

R: Cum te-ai simțit când ai fost ales Mr. Boboc?

George: M-am simțit important.

INTERVIU MISS ȘI MISTER POPULARITATE

MISS POPULARITATE: ȘTEFANIA CIOBANU



R: Ce te-a făcut să vrei să participi la Balul Bobocilor? A fost dorința ta de a te face remarcată sau ai fost încurajată?

Ștefania: Nu a fost ca să mă fac remarcată, chiar nu era ăsta scopul. Sinceră să fiu, atunci când am ajuns la liceu, nu îmi plăcea ideea de Bal al Bobocilor, mi-era frică să nu mă fac de râs. Dar apoi mi-au spus mai multe persoane că m-aș potrivi acolo, pentru că sunt sociabilă, am carismă și vorbesc frumos, așa ca m-am gândit că ar merita să particip. Cred că este visul oricărei adolescente să participe la Bal și să primească și coroniță și buchet de flori.

R: Cum te-ai gândit să alegi un moment de dans? Ai mai făcut dans până atunci?

Ștefania: Atunci când am început să iau în considerare ideea de a participa la bal mă tot gândeam ce aș putea face. Mă gândisem și eu la o scenetă, dar nu mai făcusem teatru de mult timp, iar apoi mi-a venit ideea de dans. Mai urmărisem și alte ediții ale balului și știam că nu se mai făcuse așa ceva de mult timp. Mi-am căutat, așadar, colege care să se descurce și care să mă poată ajuta, iar primul gând s-a dus către fete, cărora le mulțumesc pentru susținere.

R: Cum ați ales melodiile pentru coregrafie? Îți place să asculți muzică și să o combini cu pașii de dans?

Ștefania: Eu sunt o mare ascultătoare de muzică, nu aș putea trăi fără aceasta. Nu m-am gândit foarte mult ce să aleg, m-am gândit la vibe-ul nostru și la ce vrem să transmitem eu și fetele. Am vrut să creăm o atmosferă plină de energie, jovială, așa ca de liceene.

R: Cum ți s-au părut repetițiile? Au fost obositoare și stresante sau te-au încurajat să dai ce ai mai bun din tine?

Ștefania: Cred că repetițiile au avut câte ceva din fiecare emoție pe care o poți simți. M-au și ambiționat, pentru că eram cu colegi minunați care aveau niște momente spectaculoase, iar asta m-a făcut să îmi doresc să iasă totul cât se poate de bine. Am putut conta pe Tiberiu, deoarece și el s-a ambiționat și a încercat să facă acel dans popular destul de greu pe care ni-l alesesem să transmită publicului ceea ce ne doream să transmită.

R: Ai spus că ai făcut teatru mai înainte și îți place să asculți muzică în timpul liber. Ce alte pasiuni mai ai și cum îți petreci timpul liber?

Ștefania: Mie îmi place foarte mult să interacționez cu oamenii, iar acesta a fost unul dintre motivele pentru care am vrut să intru la Revista CNVV ca reporter. Îmi place să cunosc cât mai multe persoane, pentru că nu știi niciodată când ai nevoie de ele. Îmi place, de asemenea, să ies cu prietenele mele în oraș și să comunic. În afară de acestea, mie îmi place să desenez, deși am luat o pauză momentan.

R: Ce crezi că este important pentru titlul de Popularitate? Ce anume consideri că te-a ajutat pe tine să îl obții?

Ștefania: Sunt mai mulți factori, dar, cel mai mult contează abilitatea ta de a fi cât mai empatic și cât mai bun cu oamenii. Eu am încercat să îmi creez cât mai multe legături cu oamenii, să fiu acolo când cineva avea nevoie de ajutor și să las ceva din mine pe unde trec. Acest lucru trebuie să fie prezent în viața de zi cu zi, nu doar la bal, și să facă parte din personalitatea ta.

MR. POPULARITATE: TIBERIU COTEA



R: Ce te-a motivat să participi la Balul Bobocilor? A venit din dorința de a te remarca sau ai fost încurajat de cineva?

Tiberiu: A fost dorința mea să particip. Eu am mai urmărit acest eveniment chiar anul trecut și mi s-a părut un mod unic de a te bucura de clasa a noua. Am spus că trebuie neapărat să încerc și eu.

R: Spune-ne puțin despre sceneta voastră de la bal. A fost ideea ta? Cum ai ales-o? Ai mai jucat la teatru înainte?

Tiberiu: Sceneta era despre mine, un pacient care avea nevoie de ajutor, prietenul meu și un doctor care mă consulta. Eu am venit cu ideea, am vrut să vin cu ceva nou. Din câte știam, anul trecut fuseseră diverse momente, cântece, cub Rubik, dar nu scenetă, așa că mi s-a părut interesantă această idee. Nu am mai jucat la teatru, în timpul liber îmi place să joc fotbal, să merg la sală și să ies cu prietenii, dar acum mi s-a părut momentul potrivit să încerc ceva nou.

R: Cum ți s-au părut pregătirile pentru bal, au fost stresante sau obositoare? Ce parte din pregătiri ți s-a părut cea mai memorabilă/comică?

Tiberiu: Mie nu mi s-au părut obositoare, m-am bucurat să mă pregătesc pentru acest eveniment și am încercat să fac totul să iasă bine. Cel mai amuzant moment mi s-a părut acela în care, în timp ce eram la repetiții, David Neamțu a cântat ,,Milion cu Milion” și ne-am distrat cu toții.

R: Ce înseamnă pentru tine popularitate? Ce crezi că te-a ajutat pe tine să câștigi acest titlu?

Tiberiu: Cred că m-au ajutat atât carisma, cât și sprijinul prietenilor. Sunt o persoană sociabilă, iar faptul că am avut prieteni care să mă susțină în public a contat foarte mult în obținerea titlului.

PETRECEREA BOBOCILOR

PETRECEREA BOBOCILOR REPREZINTĂ UN EVENIMENT DEDICAT EXCLUSIV ELEVILOR DE CLASA A IX-A, ORGANIZAT DE CONSILIUL ȘCOLAR AL ELEVILOR, CU SCOPUL PRINCIPAL DE A-I INTEGRA RAPID ȘI PLĂCUT ÎN COLECTIVUL LICEULUI.

După o pauză binemeritată, acest proiect a fost reintrodus în grila de proiecte, în anul 2023. De atunci, acest eveniment își face prezența în prima lună a fiecărui an școlar. Acesta oferă o atmosferă relaxată și prietenoasă, unde bobocii au ocazia să se cunoască între ei, să socializeze și să participe la activități distractive menite să stimuleze spiritul de echipă și creativitatea. Muzica, jocurile și momentele interactive creează un cadru în care participanții se simt confortabil, fără presiunea unui eveniment formal sau a competițiilor. Unul dintre momentele cele mai așteptate și apreciate este jocul de ghicit melodii, în care relațiile de colegialitate se consolidează cel mai intens, deoarece fiecare clasă desemnează câte un reprezentant care încearcă să identifice cât mai rapid piesele redate, alături de colegii săi, aducând mult entuziasm și voie bună.

De asemenea, petrecerea include un spațiu destinat gustărilor și mâncării, unde elevii pot degusta preparate pregătite cu atenție deosebită de la an la an, pot discuta, râde și se pot relaxa între activități, consolidând astfel legăturile de prietenie între colegi. Comparativ cu Balul Bobocilor, petrecerea bobocilor se distinge atât prin stil, cât și prin obiective.

Balul are un caracter mult mai formal și festiv, cu probe, prezentatori, momente artistice și alegerea, în final, a lui Miss și Mister Boboc, iar publicul este format din elevi de la toate clasele, dar și de profesori. În schimb, petrecerea bobocilor are un caracter informal, fiind dedicată exclusiv bobocilor, fără competiții și fără presiunea unui spectacol. Accentul cade pe distracție, interacțiune și consolidarea relațiilor între elevi, oferind o experiență relaxantă, plăcută și memorabilă, care facilitează integrarea rapidă și armonioasă în colectivul liceal. Anul acesta, Consiliul Școlar al Elevilor, a pregătit ceva unic pentru bobocii încântați de prima lor petrecere: pizza, prăjituri, limonadă fresh de la vechiul nostru coleg Ionuț Stan, muzică bună și multă voie bună!

„Pentru că ținem atât de mult la integrarea elevilor în colectiv și de a fi armonie în jurul nostru, intrarea la această petrecere a fost din partea noastră! Suntem bucuroși că putem face astfel de proiecte! E minunat ca după aceea să auzi cât de bine s-au simțit și că abia așteaptă următorul eveniment!” a declarat unul dintre membrii C.Ș.E . Alături de profesorii diriginți, petrecerea a fost declarată un succes! Suntem curioși și nerăbdători ce ne pregătesc pentru anul următor!





TÂRGUL DE TOAMNĂ

Odată cu acest eveniment, unde sunt puse în evidență talentul, creativitatea și energia vibrantă a elevilor de ciclu gimnazial și primar, fiecare produs reprezintă o poveste care așteaptă să fie transmisă mai departe și să ajungă la sufletele tuturor celor ce trec pragul târgului și ce răsplătesc, cum se cuvine, munca și dedicarea celor ce se află în spate.

Anul acesta, târgul s-a desfășurat în curtea școlii gimnaziale „Armand Călinescu”, pe data de 23 octombrie, și s-a dovedit a fi un succes care a adus bucurie în rândul tuturor. Fiecare clasă participantă a avut un stand propriu, cei mici fiind ghidați pe alocuri de către cadre didactice și părinți. Au fost vândute o varietate de produse, de la cele care încântă papilele gustative, până la cele care aduc liniște sufletului și transmit energia și splendoarea toamnei.



Astfel, preparatele dulci: plăcinte, tarte, fursecuri și brioșe; conservele pentru sezonul rece: zacuscă, dulceață și gem; și, nu în ultimul rând, ornamentele precum: dovlecei, machete și figurine realizate cu multă grijă și dibăcie, au fost luate în scurt timp de pe mese.

Acest eveniment nu este doar o sărbătoare a belșugului oferit de toamnă, ci și un mod practic de a pune în valoare munca depusă. În plus, târgul reprezintă o lecție despre economie și de gestiune a banilor, având în vedere acest prim pas către dezvoltarea spiritul antreprenorial.

Așadar, târgul de toamnă de la liceul nostru reprezintă nu numai un prilej social dintre elevi și profesori, părinți, bunici și colegi mai mari, ci și fuziunea autentică de caracteristici ale ultimului și cel mai frumos zâmbet al anului.

VV TIMES

„TRĂIM CEEA CE ÎNVĂȚĂM ȘI ÎNVĂȚĂM CEEA CE TRĂIM.”

- John Dewey-

Îți mulțumim că ai citit revista noastră!

Ne vedem în următorul număr!